

צפון תל-אביב עוקבת לאחרונה בנשימה עצורה אחר מעלליה של אביבה ירושלמי

היודעות האונחלה

את המיליונים שלה — הביאה אותה למצב בו ניסתה לאבד את זהותה העצמית, בשתייה מופרזת ובכילויים שונים בחברה מפוקפקת. סמי ניסה לא אחת להוציא אותה מחיים סוערים אלה, להחזירה למסלול-חיים שונה — ותקין.

בביתה גידלה אביבה שני כלבי פודל, אוי תם כינתה בשמות ברנדי וויסקי. כשיום אחד נפטר ויסקי, שתתה אביבה לזכרו כל הלילה, היא גם שכרה שמרטף מיוחד ל-כלביה, בתשלום של לירה וחצי לשעה. כש-הייתה נוסעת לחו"ל, הייתה משאירה את כלביה בפנסיון מיוחד לכלבים, בהרצליה-פיתוח.

אולם המשבר הגדול התחולל רק לפני שבועות מספר, כאשר נסע סמי לצרפת, ל-בקר את בתו מנשווי הקודמים.

אשר חוללה שערוריות לא-מעטות על רקע חיבתה המופרזת לטיפה המרה. השבוע, נראה היה שהטראגדיה של אביבה ירושלמי הגיעה לשיא חדש — בעיקבות הסקאנדלים בהם הייתה מעורבת בשבועות האחרונים, היא עמדה בפני פירוד סופי מן הגבר של חייה — האישה אותו אהבה במשך עשר שנים ואשר רק לפני זמן קצר הצליחה להינשא לו.

בת לאימפריה תעשייתית

אביבה נולדה כבת-זקונים לחיים ירושלמי — אחד מאיליההון הידועים של ארץ-ישראל. ירושלמי, בן ביאליסטוק, פולין, שעלה ארצה עם אחיו זלמן ב-1925, היה או בן 30 ובעל ידע בתעשיית הסטסטיל והחבלים.

שני האחים ייסדו כאן תעשיית יוטה ו-חבלים שהפכה במרוצת השנים לאימפריה תעשייתית גדולה. השם ירושלמי הפך ל-מושג וחיים ירושלמי עמד בראש שורה של חברות ומפעלים כמו החברה הארץ-ישראלית לתעשיית כותנה, חברת האחים ירושלמי, חברת חיים ירושלמי, חברת חבלים ו-טכסטיל ותעשיית היוטה הישראלית בע"מ. וכשנפטר — הותיר אחריו רכוש ששווי נאמד בכחמישה מיליון ל"י. את כל רכושו השאיר חיים ירושלמי לשלוש בנותיו. אביבה הייתה אחת היורשות, הבת האהובה ביותר על אביה.

כשהייתה בגיל 12, מתה עליה אמה. מאחר שהאב היה עסוק, אותן שנים, בהקמת מיפעלים במצרים, גודלה או אביבה אצל מש-פחת עורך-הדין קורנגולד בירושלים. כשבגר, רה, התגישה לפלמ"ח, שם שירתה בפלוגה ז' בגבעתיים. שם גם הכירה את בעלה הראשון, אליק זילבר, ממנו נולד לה בנה היחיד.

נשואיה של אביבה החזיקו מעמד שבע שנים. באה השנה השביעית והיא התגרשה בניגוד לרצון אביה, שאהב את בעלה כאילו היה בנו. אביבה נטשה את הארץ ועברה לאנגליה, שם נישאה שנית — לרופא בשם הארוול סילבר.

כעבור זמן קצר הגיעה אביבה למסקנה, כי האיש לא התחנך איתה אלא עם חבלי ירושלמי. הוא רצה להפסיק לעבוד כרופא, ולהיכנס לניהול עסקי-אביה. נשואיהם הח-זיקו מעמד שנתיים.

רומאן ארוך וכאוב

באותה תקופה, לפני כעשר שנים, התאהבה אביבה בסמי גרינשפן, שהיה או עיתונאי בידיעות אחרונות. סמי הוא גבר יפה-תואר, איש בעל תרבות, מקסים בהתנהגותו. הוא שולט בש"ש שפות באופן מושלם. כליד מצרים ניסה סמי את כוחו ב-מספר עסקים — אך תמיד נשאר צמוד ל-עיתונאות.

סמי, שהיה אז נשוי ואב לשתי בנות, התאהב באביבה. הרומאן ביניהם נמשך כ-חצי שנה — למורת-רוחו של חיים ירושלמי. האב עתיר-הנכסים לא ראה בעין יפה את התקרבותה של בתו האהובה לגבר נשוי, ניסה להרחיקה ממנו והתנגד לנשואיהם. לבסוף לקח את אביבה איתו ללונדון, ר"ס אותה שם לבית-ספר לאופנה.

סמי חזר לאשתו ואילו אביבה נסעה ל-ארצות-הכרות, בתום למוזיה; ושם — ניש-

סצינות נעזות ובדורות

ב העדרו של הגבר, הרגישה עצמה אביבה בודדה וגלמודה. היא ניסתה ל-פצות את עצמה בחיי-החוללות מרוכזים. ערב-ערב הייתה מופיעה בדיסקוטקים של תל-אביב, מחוללת שם סצינות שהעלו סימק בפני העדים. גם בביתה לא רצתה להישאר לבד, דאגה שתהיה לה שם חברה מתמדת, מבלי לברור באורחים.

בין אלה שהפכו בניית ביתה בירמתה היו דמויות שתמיד מרננים אחרי אישיותם.

כאשר חזר סמי לארץ, הגיעו לאוזניו ה-סיפורים על אשר אירע בהעדרו. הוא הורה לאביבה לנטוש את דירתם המשותפת, יחד עם בית-המלאכה לשמלות אשר הקימה ב-אותה דירה.

לאביבה הייתה גירסה אחרת על מה ש-אירע: "כשחזר סמי מחו"ל, סיפרה, הוא דרש ממני להעביר את מחצית רכושי על שמו. כשלא הסכמתי — זרק אותי מביתנו. נשאיתי ללא כסף, לאחר שכל המומגנים שלי בוזבוזו; וגם ללא קורת-נג".

באמצעות עורך-דין ביקשה אביבה, ביני חיים, מבעלה להגיע עימה להסכם-גירושין. "אני רוצה עדיין להינות מהחיים!" אמרה אביבה לידידה, עלי-סף גירושיה בפעם ה-רביעית.

נראה שהטראגדיה של יורשת-המיליונים טרם הסתיימה. היא רק הגיעה לשיא חדש.

ירשת המיליונים

אביבה ירושלמי, הנראית בתמונה כשהיא נתמכת על-ידי אחד ממכריה, בעל-הדיסקוטק משה ינוקא. באחרונה הפכה אביבה לדמות קבועה במועדוני-החילה, שם התגלתה בכל אומללותה.

שהוא חייב לאשתו ולבנותיו. "עד שיום אחד הרגשתי שהוא מתייחס אלי כמו אל עוזרת. הוא הפך לרוודן בביתי, במכונות שלי ובכספי שלי. יום אחד שתיתי ואמרתי לו מה אני חושבת עליו. כתוצאה מכך הוא הרביץ לי ואיבדתי את כושר ה-שמיעה באוזן אחת. מאוחר יותר הוא הת-חנן לחזור אלי. כשחזרנו, הוא התחיל ל-דרוש יותר ויותר. קניתי לו מכונת פז'ו ב-29 אלף ל"י, ומימנתי את מישחקי הקלפים שלו".

זהו רק צד אחד של התמונה. ידידיהם של בני-הזוג העידו, כי אביבה אשמה לא מעט במה שאירע בין בני-הזוג. האידיאה פיקס שלה — שאין גבר שיאהב אותה ב-זכות עצמה ובצעם אהבים לא אותה אלא

אה בשלישית להגנדס אלקטרוניקה בשם ז'אק פולאק. גם נשואים אלה לא החזיקו מעמד זמן רב ואביבה — שתמיד חשדה בגברים שמסכיבה כאילו הם רוצים בכספו של אביה ולא בה — חזרה לארץ.

בינתיים התגרש סמי. כאשר נפגשו הוא ואביבה שוב, התלקחה האהבה ביניהם מ-חדש. אולם השניים עברו לחיות יחד כזוג רק לפני כשנתיים — שנה לאחר מות האב. שלישי מירושתו של האב עבר או לזכותה של אביבה — אולם היו אלה בעיקר נכסים. אביבה קיבלה גימלה של 2000 ל"י ל-חודש. נוסף לזה, פתחה בביתה מיפעל ל-ייצור שמלות. סמי המשיך לעבוד בסוכנות הידיעות עת"ם ובתרגומי-סרטים.

הוא חי עד רותחתי

דמה היה שאביבה מצאה סוף-סוף את אושרה בנורעות הגבר שאהבה. אולם לא כך היה.

סיפרה אביבה, השבוע: "לאחר מות אבי, התחלתי לעבוד במיפעל שלו. אז התחלתי גם לחיות עם סמי. הוא לא עבד וחי מהכספים שלי. כמה פעמים נפרדנו — כי הוא פשוט החל לרדות בי. בשלב הראשון הרחיק אותי מהחברים שלי. אבל מאחר שרציתי סוף-סוף בגבר לפי ר"ר חי ואהבתי אותו — ויתרתי והייתי מוכנה לכל. התחננו בנושאי מכסיקאיים, שקיבלו אישור רשמי רק ב-29 בפברואר 1968.

"קניתי לו מכונת פיאט קטנה. הוא לא חלם לעבוד. הוא לא הפסיק לשחק קלפים, כשאני משלמת את ההפסדים. הוא טען ש-אינו יכול למצוא עבודה, אבל כשעזבתי אותו בפעם הראשונה, מצא עבודה בסוכנות עת"ם.

כשחזרנו זה אל זה, שוב הפסיק לעבוד. כל הזמן, עד היום, שילמתי את המזונות

מרכז האימפריה בנותיה, אשר בגללה נחרס אושרה מיפעלי חיים ירושלים בבני-ברק, חלק מהאימפריה הענקית שהוריש אחרי התעשיין מעשיר לשלוש הפרטי של בת-הזקונים שלו — אביבה ירושלמי.